

عنوان مقاله:

کنشگری چین در آسه آن؛ تلاش برای حفظ وابستگی نامتقارن اقتصادی

محل انتشار:

فصلنامه سازمان های بین المللی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مرتضی نورمحمدی - عضو هیئت علمی گروه روابط بین الملل، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

وحید شربتی - کاندیدای دکتری روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

محدثه حیدری - کاندیدای دکتری روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

علی رغم تمامی مخالفت ها و موضع گیری هایی که در سازمان های بین المللی علیه چین وجود داشت. در طی یک دهه گذشته این کشور نفوذ قابل توجهی در سازمان های بین المللی منطقه ای یافته و تلاش کرده است با شکل دادن به هنجارهای قواعد و قوانین جایگاه خود را در این سازمان ها ارتقا بخشد. در این میان. سازمان آسه آن یکی از مهم ترین سازمان های منطقه ای بوده که مورد توجه مقامات چین قرار گرفته است؛ سازمانی که می تواند منافع فراوانی را برای پکن تامین سازد و اکنون این منافع بیش از هر زمان دیگری با منطقه آسه آن درهم تنیده شده است. روابط بین چین و این اتحادیه در وضع کنونی، به یکی از پیچیده ترین روابط در منطقه آسیا و اقیانوسیه تبدیل شده و اخیرا در هر دو بعد اقتصادی و سیاسی تغییرات مثبتی به خود دیده است. البته منافع و سهم حاصل برای چین از این تعمیق روابط بیشتر از اعضای آسه آن بوده و این امر به یکی از دغدغه ها و نگرانی های مقامات این اتحادیه در چند سال اخیر تبدیل شده است. این مقاله سعی کرده است با تکیه بر نظریه وابستگی نامتقارن اقتصادی به بررسی نوع کنشگری چین در این سازمان منطقه ای بپردازد. از دید مقاله. چین از طریق ارتقای سطح همکاری های سیاسی و اقتصادی تلاش نموده است که وابستگی نامتقارن آسه آن به خود را حفظ کند و ارتقا دهد و مانع قدرت گیری رقبای منطقه ای و بین المللی در این سازمان شود.

کلمات کلیدی:

آسه آن، چین، توسعه اقتصادی، دریای چین جنوبی، آسیای جنوب شرقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1556327>

